

Miss Montana je první autistická soutěžící

Miss Amerika

Zpracovala: Adéla Kučová

studentka PdF MU, dobrovolník Mise naděje, z.s. (www.misenadeje.cz)

Jsou zde dívky, které žijí svůj život jako vystřižený z epizody seriál *Toddlers and Tiaras* (pozn. americká reality show *Batolata a diadémy* zachycující dětské soutěže krásy) a pak je tu Alexis Wineman, účastnice Miss Amerika, která vstoupila do této soutěže krásy spíše z rozmaru a nyní je to první účastnice soutěže s autismem.

„V dětství jsem se o tyto soutěže nikdy moc nezajímala. Myslela jsem si, že je to něco, co bych nikdy nemohla udělat,“ říká 18letá Alexis z Cut Bank. „Ale v té době, kdy jsem odmaturovala, jsem si uvědomila, že jsem podnikla spoustu věcí, u kterých by mě nikdy nenapadlo, že bych je mohla učinit.“

Přihlásila se a vyhrála titul Miss Montana, což jí umožnilo být jednou z 53 soutěžících, jež soupeří o korunu královny krásy. „Bylo úžasné ujít takhle dlouhou cestu,“ říká.

„Přemýšlela jsem, proč jsem byla jiná než ostatní, proč jsem neměla žádné přátele, proč jsem se stala obětí šikany? Neustále jsem se sama sebe ptala, proč, proč, proč?“

Odpověď přišla v 11 letech, kdy jí byla diagnostikována vývojová porucha autistického spektra, hraničící s Aspergerovým syndromem.

„Měla jsem pocit, jako by to přišlo s 11letým zpožděním. Nakonec to však pomohlo, protože jsem našla způsob, jak se se vším vyrovnat. Byla jsem schopna jít dál. Navíc v době maturity jsem byla přijata taková, jaká jsem.“

Tou dobou už z ní byl někdo, kým si myslela, že nikdy nemůže být. Roztleskávačka, člen řečnické a dramatické skupiny a přespolní běžkyně.

„Vymanila jsem se ze své zóny pohodlí. Setkávala jsem se s lidmi, se kterými jsem nebyla zvyklá se běžně setkávat.“

Po maturitě Alexis Wineman přednášela na školách, ve skupinách lidí s autismem a v pomocné skupině *AbilityPath*.

„Když jsem vyrůstala, chtěla jsem být jen normální. Když na to pohlédnu zpátky, uvědomuji si, že to byla ztráta času, protože

normální neexistuje. Kdybychom mohli přijmout lidi i s jejich rozdíly, učiní to život našich dětí a nás samotných mnohem, mnohem jednodušší.“

V USA je autismem postiženo 1 z 88 dětí a tento poměr se stále zmenšuje. Neexistuje žádná spolehlivá metoda diagnostiky nebo léčby.

Alexis doufá, že autismus bude v budoucnosti jen povahovou charakteristikou a že ho budou lidé akceptovat.

NEOBYČEJNÁ KRÁSKA

Na rozdíl od mnoha soutěžících, kteří stráví své dětství v soukolí soutěží Miss, tak pro Wineman to byla jen úprava životního stylu.

„Vždycky jsem nosila neformální oblečení, ani jsem se tolik nemalovala. O krásu jsem se nezajímala. A abych byla upřímná, nezajímám se ani dodnes.“

Když vstoupila do programu Miss Montana, bylo to jen proto, aby zkusila něco nového a viděla, zda jí to bude bavit.

Zjistila, že se nemýlila.

„Naučila jsem se, jak se oblékat nebo jak si natáčet si vlasy, protože jsem znala jenom jeden účes. Je hezké umět se upravit. Kdybyste mi před 10 lety řekli, že budu stát na pódiu a vyprávět lidem vtipy, řekla bych Vám, že jste blázni. Myslím, že mi dáte za pravdu, když Vám povím, že nejsem ta samá dívka jako před 10 lety.“

Přeloženo z originálu

<http://www.today.com/style/miss-montana-first-autistic-contestant-miss-america-1B7922351?franchiseSlug=stylemain>

Prohlášení:

Autor tohoto článku si nijak nenárokuje autorská práva k ničemu v něm uvedenému. Tento článek není lékařskou radou ani lékařskou pomocí, je určen výhradně k informačním a vzdělávacím účelům a má nekomerční povahu.